

Et velfungerende udsatte område

Udsatte området dækker i denne sammenhæng kvindekrisecentre og herberger etableret i overensstemmelse med servicelovens §§ 109 og 110.

Udsatte området i Danmark bygger på en lang historie, hvor organisationerne som selvejende organisationer med afsæt i civilsamfundet, har udviklet sig op gennem det 20. århundrede, mange med en historie gående tilbage til tiden mellem 1900 og 1930'erne.

De selvejende organisationer har i den periode udviklet sig til ikke blot at være konkrete tilbud for voldsramte kvinder og hjemløse, til også at være videnscentre, tilbyde undervisning i Danmark og i udlandet, have talsmandsfunktioner, og være aktive i politiformuleringen som f.eks. Danners aktive indsats i forhold til kriminalisering af psykisk vold.

Den aktuelle udfordring

KL har peget på at udsatte området er vanskeligt at styre økonomisk da området dels er omfattet af det nødvendige selvhenvender princip samtidig med at der er fri etableringsret.

Selveje Danmark er enig i at der er behov for en regulering af området. Ikke af hensyn til den kommunale styring, men af hensyn til behovet for fastholdelse af kvaliteten, den anstændige anvendelse af offentlige midler og en langt bedre sikring af at mennesker ikke fastholdes i et §§ 109 eller 110 tilbud, men hjælpes videre i livet.

Løsningsforslag

Selveje Danmark vil for at skabe en positiv udvikling af området pege på fire områder:

En national aftale mellem KL, regeringen og de selvejende organisationer om samspillet på området. Det handler om kvalitet, om gennemsigtighed og om, hvordan parterne i fællesskab sikre, at borgere, der visiteres ind på et 109 eller 110 tilbud, hurtigt kommer videre til egen bolig eller et andet passende tilbud (f.eks. et tilbud efter servicelovens §§ 107 eller 108).

En national etableringsmodel hvor man en gang om året afdækker behovet for tilbud efter §§ 109 og 110, tilbud. Herefter kunne organisationer indenfor rammen søge om etablering/godkendelse, noget der ville blive givet ud fra en samlet vurdering baseret på bl.a. geografisk placering, kvalitet og viden om området.

Der kunne med inspiration i reglerne om hospice eller friskoleområdet stilles krav om, at §§ 109 og 110 tilbud kun kan etableres som selvejende organisationer, det vil sikre at de økonomiske midler bliver i området.

En gennemgang og løsning af de forhold der er medvirkende til at skabe de aktuelle udfordringer. Der kan særligt peges på refusionsordningernes betydning i forhold til at kommuner fastholder borgere, der er visiteret til f.eks. 108 i et 110 tilbud, mangel på egnede boliger og på det manglende eller modsatrettede "samspil" mellem typisk kommunale forvaltningenheder.

En styrkelse af socialtilsynets rolle i forhold til at sikre kvaliteten af arbejdet og gennemførelse af det økonomiske tilsyn. Det sidste både i forhold til offentlige og ikke offentlige tilbud, da der begge steder har været eksempler på misbrug, der skulle have været fundet og stoppet.

Tvungne driftsoverenskomster vil være ødelæggende for området

Erfaringsmæssigt har driftsoverenskomster vist sig at medføre:

1. At kommunen ikke levner plads til selvejets/civilsamfundets særegne karakter, ligesom bestyrelsen i vid strækning fratages sin ledelsesmæssige rolle og funktion.
2. At det selvejende herberger eller krisecentre udsultes økonomisk ved, at kommunen dikterer tilbuddet en urealistisk lav takst. Det fremgår af social- og indenrigsministerens svar på spørgsmål nr. 461 fra i går, at selvejende tilbud på driftsoverenskomst modtager absolut den laveste takst med blot 1007 kr./døgn. Det er 18 procent mindre end de kommunale tilbuds gennemsnitstakst og 20 procent mindre end gennemsnitstaksten. Dertil kommer, at en række kommune oven i tilbageholder 20 procent af taksten for selvejende tilbud på driftsoverenskomst til dækning af kommunale administrationsomkostninger.

Et eksempel - Kirkens Korshærs herberg på Hillerødgade i København. Et af de herberger i Danmark med den tungeste målgruppe. Herberget har en driftsoverenskomst med Københavns Kommune.

Takst pr. døgn pr. plads	kr. 805
Netto takst pr. døgn pr. plads	kr. 622
Overhead til kommunen	23%

(kilde: Tilbudsportalen)

3. At kvaliteten og specialisering af den indsats, der leveres over for borgeren, forringes betydeligt grundet de to førnævnte punkter. Resultatet er, for mange borgere bliver ikke hjulpet tilstrækkeligt ud af deres vanskelige situation.

At se tvungne driftsoverenskomster som et middel er derfor forkert. Driftsoverenskomster vil for en række organisationer være ødelæggende, og i realiteten indebære en langsom kommunalisering af udsatte området.